Η συγγραφέας Λένα Μαντά μιλάει για το νέο της βιβλίο στο Corfuland

Ημ / νία: 30.06.14

Η πολυδιαβασμένη συγγραφέας Λένα Μαντά λίγο πριν την παρουσίαση του νέου της βιβλίου "Πέντε Κλειδιά" στην Κέρκυρα και στο Freddo Caffe στην Αχαράβη καλεσμένη του βιβλιοπωλείου Διάπλαση, μιλάει στο Corfuland και στην Ελίνα Φαϊτά για το νέο της αστυνομικό μυθιστόρημα.

Ε.Φ.: Την Δευτέρα 30 Ιουνίου 2014 παρουσιάζετε στους αγαπητούς αναγνώστες σας στην Κέρκυρα το νέο σας βιβλίο "Πέντε Κλειδιά". Δεύτερη φορά στην Κέρκυρα μετά από σύντομο χρονικό διάστημα. Πως νιώθετε γι' αυτό;

Λ.Μ.: Η Κέρκυρα είναι για μένα κάτι ξεχωριστό, έχω μια σχέση απόλυτης αγάπης μαζί της και κάθε φορά που μου δίνεται η ευκαιρία ν' ανασάνω το άρωμά της είναι μια ευτυχισμένη στιγμή.

Ε.Φ.: Η αγάπη σας για την Κέρκυρα είναι ιδιαίτερη; Μέσα από το βιβλίο σας "Έρωτας σα Βροχή" αυτό εισπράξαμε..

Λ.Μ.: Το «Έρωτας σαν βροχή, ήταν ένα βιβλίο που η διαδρομή της συγγραφής του ήταν απολαυστική, ήταν σαν να ήμουν κι εγώ εκεί. Δεν ήθελα να τελειώσει και χαίρομαι που το αναγνωστικό κοινό το αγάπησε όσο κι εγώ και πολλοί μου έγραψαν πως ήταν η αιτία για να έρθουν στην Κέρκυρα και να την γνωρίσουν!

Ε.Φ.: Το νέο σας βιβλίο έχει τίτλο "Πέντε Κλειδιά". Ποια η υπόθεσή του;

Λ.Μ.: Στο καινούριο βιβλίο, παρακολουθούμε την εναγώνια προσπάθεια της Κυβέλης Δελμούζου, να πάρει πίσω το παιδί της από τα χέρια των απαγωγέων του. Η μικρή Μαργαρίτα είναι το μυστικό της ζωής της, κανένας δεν γνωρίζει την ύπαρξη της, ούτε καν ο σύζυγος της Κυβέλης, ο παντοδύναμος Ορέστης Δελμούζος. Η Κυβέλη λαμβάνει την φωτογραφία του παιδιού όπου το δείχνει δεμένο με πέντε αλυσίδες. Κάθε φορά που υπακούει στους απαγωγείς, παραλαμβάνει ένα κλειδί με το λουκέτο του και η μικρή της έχει κάνει ένα βήμα προς την ελευθερία.

Ε.Φ.: Είναι το πρώτο σας αστυνομικό μυθιστόρημα. Ποιο το κίνητρο να το γράψετε; Η αναγνώστρια σας Ειρήνη, όπως γράφετε στον πρόλογο του βιβλίου, σας έβαλε σε σκέψεις;

Λ.Μ.: Η ιδέα υπήρχε πολύ πιο πριν. Η αναγνώστρια απλώς μου είπε κάτι που θεώρησα σαν… οιωνό και γι αυτό προχώρησα στην υλοποίηση του βιβλίου.

Ε.Φ.: Τα "Πέντε Κλειδιά" ήταν ένα στοίχημα με τον εαυτό σας;

Λ.Μ.: Κανένα βιβλίο δεν το θεωρώ στοίχημα. Είναι ένα ταξίδι που με γεμίζει ικανοποίηση. Γράφω γιατί δεν μπορώ να κάνω αλλιώς. Δεν βάζω στοιχήματα, δεν βάζω… κόντρα με κανέναν. Απολαμβάνω απλώς αυτό που κάνω.

Ε.Φ.: Υπήρξε κάποιο ερέθισμα για την υπόθεση του βιβλίου;

Λ.Μ.: Τίποτα συγκεκριμένο, όπως συνήθως, Ότι αλληλεπιδρά μαζί μου είναι ένα εν δυνάμει νέο μυθιστόρημα. Μια είδηση, ένα τραγούδι, κάτι που άκουσα τυχαία, μπορεί να δώσει το εναρκτήριο λάκτισμα στην φαντασία μου. Για το συγκεκριμένο, δεν θυμάμαι καν πώς γεννήθηκε!

Ε.Φ.: Ποιοι άνθρωποι στάθηκαν δίπλα σας για την έκδοση αυτού του βιβλίου;

Λ.Μ.: Η οικογένειά μου είναι πάντα δίπλα μου σε ότι κάνω αλλά για τα βιβλία μου είναι πάντα κοντά μου οι άνθρωποι των εκδόσεων Ψυχογιός που από τα πρώτα μου βήματα πίστεψαν σε μένα και στην δουλειά μου και η σχέση μας πια έχει φτάσει να έχει την αγάπη και την κατανόηση που έχουν τα μέλη μιας οικογένειας μεταξύ τους. Είναι η εκδοτική μου οικογένεια και τους ευχαριστώ για όσα έκαναν για μένα.

Ε.Φ.: Ποια συναισθήματα θα βιώσει ο αναγνώστης;

Λ.Μ.: Νομίζω ότι θα βιώσει ανάμεικτα και πολλές φορές αντικρουόμενα συναισθήματα. Είναι ένα βιβλίο που προχωράει πέρα από την αγωνία και σε πιο βαθιά νερά, καθώς οι σχέσεις και οι άνθρωποι αλλάζουν και επαναπροσδιορίζονται μέσα από την περιπέτεια της απαγωγής.

Ε.Φ.: Σας είδαμε από κοντά πέρσι στην παρουσίαση του βιβλίου σας "Με λένε Ντάτα" στην Κέρκυρα και νιώσαμε μια οικειότητα και ζεστασιά. Ποια η σχέση σας με τους αναγνώστες;

Λ.Μ.: Είναι μια ζεστή και ζωντανή σχέση που έχει οικοδομηθεί εδώ και χρόνια. Τόσο διαδικτυακά, όσο και κατά την διάρκεια των παρουσιάσεων που τα τελευταία χρόνια γίνονται όλο και περισσότερες. Και όσο κι αν είναι καμιά φορά εξοντωτικό το πρόγραμμα, η χαρά που παίρνω από το αναγνωστικό κοινό, με κάνει να ξεχνάω την κούραση!

Ε.Φ.: Τι να αναμένει ο αναγνώστης μετά από τα «Πέντε Κλειδιά»;

Λ.Μ.: Ένα νέο μυθιστόρημα φυσικά του χρόνου τον Μάιο και πάντα από τις εκδόσεις Ψυχογιός!

Ε.Φ.: Μια αναγνώστρια του βιβλίου θέλει να σας ρωτήσει " Πόσο σύντομα να περιμένουμε το νέο σας αστυνομικό μυθιστόρημα γιατί μας συνεπήρε ..;!"

Λ.Μ.: Αυτό δεν το ξέρω ούτε εγώ. Όταν μου έρθει μια ιδέα που να μου αρέσει τότε θα ξαναγράψω αστυνομικό. Προς το παρόν το επόμενο μυθιστόρημα, δεν είναι αστυνομικό, αλλά είναι πολύ νωρίς για να πούμε το παραμικρό γι αυτό.

Ε.Φ.: Θα θέλατε να στείλετε ένα μήνυμα στους επισκέπτες μας που θα διαβάσουν τη συνέντευξή σας στο Corfuland ;

Λ.Μ.: Θέλω να τους στείλω τις ευχές μου για ένα όμορφο, ένα γελαστό καλοκαίρι!

Το Βιβλίο

Δε θα πάθει τίποτα κανείς ό.τι σου λέμε. Πέντε λουκέτα, πέντε κλειδιά. Κάθε φορά που θα υπακούς θα παραλαμβάνεις κι ένα κλειδί με το λουκέτο του. Το τελευταίο θα έρθει μαζί με την κόρη σου. Αν μιλήσεις σε κανέναν δε θα τη δεις ποτέ ξανά ζωντανή, αλλά ούτε και πεθαμένη. Περίμενε οδηγίες!

Από εκείνη την ώρα άρχισε ο εφιάλτης. Η μικρή της κόρη, η Μαργαρίτα της, ήταν στα χέρια απαγωγέων, δεμένη με πέντε αλυσίδες σαν μικρό ζώο. Δεν μπορούσε να ζητήσει βοήθεια από κανέναν, αφού κανείς δεν ήξερε την ύπαρξη του παιδιού. Ούτε καν ο άντρας της, ο παντοδύναμος Ορέστης Δελούζος. Έπρεπε να υπακούσει με όποιο τίμημα…

…και δυο λόγια από τη συγγραφέα

Αυτό κι αν ήταν αλλόκοτο βιβλίο! Από πού να αρχίσω και πού να τελειώσω… Δεν ήθελε να ξεκινήσει με τίποτα, δεν μπορούσε να τελειώσει με τίποτε! Ας τα πάρω, όμως, από την αρχή…

Πρώτα απ' όλα, όταν γεννήθηκε η ιδέα, την απέρριψα! Από πού κι ως πού εγώ να γράψω κάτι που, αν δεν ήταν αστυνομικό, είχε πάντως τις… αποχρώσεις του; Πώς θα κατάφερνα κάτι που πάντα φοβόμουν; Έριξα την προσοχή μου σε κάτι άλλο που σκέφτομαι από καιρό. Ούτε αυτό ήθελε να βγει, όμως!

Και ξαφνικά στην έκθεση βιβλίου στο Ζάππειο μια αναγνώστρια, η Ειρήνη, φεύγοντας, μου είπε κάτι που θεώρησα πως, αν δεν ήταν σημάδι, του έμοιαζε αρκετά. Μου δήλωσε: «Πολύ θα ήθελα να σε δω και σε κάτι αστυνομικό!» Αυτό ήταν… Εκείνη τη στιγμή ήξερα ότι θα έγραφα το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας. Ή έτσι νόμισα τουλάχιστον…

Όλα εναντίον μου! Κοσμογονικές αλλαγές, ανατροπές, πολλές στεναχώριες στο φιλικό μου περιβάλλον με γονάτισαν στην κυριολεξία. Με πολύ κόπο έπιασα το νήμα, κι εδώ χρωστάω ένα μεγάλο ευχαριστώ στον γιο μου, τον Αλέξανδρο. Το παλικάρι μου πέρασε ώρες να συζητάει μαζί μου κάθε πιθανή εκδοχή του βιβλίου, με συμβούλευε, με βοηθούσε να μην κάνω λάθη, μου έδινε ιδέες, με ενθάρρυνε και με έκανε να συνεχίζω. Αρκετές φορές έψαχνε στο διαδίκτυο λεπτομέρειες που χρειαζόμουν και μου τις παρουσίαζε, δίνοντάς μου ακόμα ένα κίνητρο να προχωρήσω. Πρώτη φορά μέχρι και η κόρη μου κινητοποιήθηκε, είχε λόγο και άποψη ως προς την ιστορία. Ξαφνικά έγιναν… οικογενειακή υπόθεση τα πέντε κλειδιά!

Κι όταν επιτέλους ολοκληρώθηκε το βιβλίο, όταν έγραψα τη λέξη «τέλος», τότε συνειδητοποίησα πόσο μεγάλη αλήθεια είναι αυτό που λέω πάντα: δεν υπάρχει καλύτερο ταξίδι μυαλού από αυτό που μόνο ένα βιβλίο μπορεί να προσφέρει! Τα πέντε κλειδιά με κράτησαν όρθια και λειτουργική. Το μυαλό έφευγε μακριά, γινόταν ένα με την ηρωίδα και τις αγωνίες της. Η Λένα δεν υπήρχε εκείνες τις ώρες…

Γι' αυτό και αφιερώνω το συγκεκριμένο βιβλίο εξ ολοκλήρου στον άντρα μου και στα παιδιά μου και τους ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου που είναι δίπλα μου σε κάθε βήμα…